

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Gfv.VII.30.111/2019/5.

A tanács tagjai: . Vezekényi Ursula a tanács elnöke
. Osztovits András előadó bíró
. Tibold Ágnes bíró

A felperes:

A felperes képviselője: Nagy és Kiss Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Nagy Szilárd ügyvéd

Az alperes

Az alperes képviselője: Dr. Czakó Károly ügyvéd

A per tárgya: kölcsön visszafizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma: Fővárosi Törvényszék 2.Gf.75.577/2018/8. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma: Pesti Központi Kerületi Bíróság 11.G.300.404/2017/23. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] 2008. április 11-én a felperes jogelődje és az alperes hitelszerződést kötött egy személygépkocsi megvásárlása céljából. A szerződés alapján a felperes jogelődje 6.000.000 Ft kölcsönt nyújtott az alperesnek akként, hogy azt az alperes által kiválasztott gépjármű forgalmazójának, az A Kft-nek utalta. A 6. pont rögzítette: a szerződés változó kamatozású, deviza (CHF) alapú, változó futamidejű. Az éves induló ügyleti kamatláb 15,90%. A szerződés 12. pontja szerint a nem szabályozott feltételekben a hitelező Üzletszabályzata az irányadó. Ugyanez a pont kiemelte, hogy az Üzletszabályzat 20. pontja tekintetében a szállító megnevezés az A Kft-re hatályos.
- [2] A hitelszerződést a felperes jogelődje helyett és nevében az A Kft. képviselője írta alá. A szerződéskötés napján az alperes képviselője az I Kft. telephelyén a perbeli gépjárművet birtokba

vette.

- [3] 2013. február 19-én a felperes jogelődje az alperes nemteljesítésére hivatkozással a hitelszerződést azonnali hatállyal felmondta.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [4] A felperes keresetében 2.319.362 Ft és járulékai megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Arra hivatkozott, hogy az alperes nem tett eleget a hitelszerződésben vállalt fizetési kötelezettségének, a fenti összeget ezért a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk.) 523. §-a és 298. §-a alapján - figyelemmel az Üzletszabályzat 1.7.4. pontjára is - köteles megfizetni.
- [5] Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a perbeli hitelszerződés nem a peres felek között jött létre, illetve az az rPtk. 200. § (2) bekezdése és a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: rHpt.) 213. § (1) bekezdés a) pontja alapján érvénytelen. Viszontkeresetében - többek között - 6.076.873 Ft és járulékai megfizetésére kérte kötelezni a felperest.

Az első- és másodfokú ítélet

- [6] A Fővárosi Törvényszék 2.Gf.75.277/2016/6. számú határozatával elrendelt megismételt elsőfokú eljárásban a bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 2.319.362 Ft-ot és járulékait, az alperes viszontkeresetét elutasította. Megítélése szerint a perbeli szerződés a peres felek között létrejött, az Üzletszabályzat a szerződés részévé vált. Az alperes nem minősül fogyasztónak, a szerződés pedig nem fogyasztási, lakossági kölcsönszerződés, így az rHpt. 213. § (1) bekezdése nem irányadó. A rendelkezésre álló bizonyítékokból megállapítható volt, hogy a felperes a kölcsön összegét az A Kft-nek átutalta, az alperes ugyanettől a cégtől a gépjárművet átvette.
- [7] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A fellebbezés indokaira tekintettel azt állapította meg: a szerződéses láncolat a perben becsatolt bizonyítékok alapján minden kétséget kizáróan megállapítható. A 2008. április 7-én kelt, az A Kft. és I Kft. között létrejött megbízási szerződés alapján egyértelmű, hogy ez utóbbi cég megbízta az A Kft-t a perbeli gépjármű eladásával és azzal, hogy a vételárat helyette átvegye, valamint felhatalmazta, miszerint az eladással kapcsolatos minden iratot a megbízó nevében teljes joggal aláírjon.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [8] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon

kívül helyezését és a felperes keresetét elutasító, az alperes viszontkeresete marasztalásra irányuló részének helytadó határozat meghozatalát kérte. Arra hivatkozott, hogy az eljárás bíróságok a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 206. §-ába, 3. § (5) bekezdésébe és 8. §-ába ütköző módon állapították meg, hogy a hitelszerződés a peres felek között létrejött. Álláspontja szerint az alperes bizonyította az eljárás során, hogy a gépkocsit az I Kft-től vásárolta, a teljes vételárat megfizette, majd ugyanezt az összeget az A Kft. a felperes jogelődjétől megegyezően megkapta. Előadta azt is, hogy az Üzletszabályzat nem vált a szerződés részévé, mert azt az alperes nem írta alá, illetve bíróság az abban foglaltakat jogerősen érvénytelenítette. A jogerős ítélet ezért az rPtk. 205. § (3) és (4) bekezdésébe is ütközik. Az alperes szerint a felperes nem tett eleget az rPtk. 205. § (5) bekezdése szerinti tájékoztatási kötelezettségének sem, mivel a deviza alapú kölcsönszerződés a szokásos szerződési gyakorlattól eltért, amiről külön kellett volna tájékoztatni az alperest. Az A Kft. nem volt jogosult a hitelszerződés megkötésére, az ezzel ellentétes megállapítást tartalmazó jogerős ítélet ezért az rPtk. 223. § (1) bekezdésébe, 523. § (1) bekezdésébe és 528. § (3) bekezdésébe ütköző módon is jogszabálysértő.

- [9] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [10] A Kúria a jogerős ítéletet az rPp. 270. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta. Megállapította, hogy az a hivatkozott indokok alapján nem jogszabálysértő.
- [11] A Kúria utal az rPp. 272. § (2) bekezdésében és az azt értelmező, a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016. (II. 15.) PK vélemény 3. pontjában kifejtettakra, amely szerint a felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti.
- [12] A Kúria erre tekintettel érdemben nem vizsgálhatta az alperes által a casco díj törlesztő részletekbe történő beépítésével kapcsolatos érvelését ugyanis az, hogy az alperes megítélése szerint az sérti „az adózás rendjéről szóló, a számviteli és az ÁFA törvényeket” a fenti követelményeknek nem felel meg. Úgyszintén nem volt érdemben vizsgálható az az alperesi állítás, hogy a szerződés az rPtk. 200. § (2) bekezdése szerint azért semmis, mert azt a jogszabály

megkerülésével kötötték, illetve nyilvánvalóan a jóerkölcsbe ütközött. E vonatkozásban ugyan a felülvizsgálati kérelemben megjelölésre került a megsértett jogszabályhely, viszont e körben a felülvizsgálati kérelem adekvált indokolást nem tartalmazott. Ugyancsak nem volt vizsgálható az a megelőző eljárások tárgyát nem képező - egyébként nem bizonyított - alperesi állítás, hogy a felperes az rPtk. 205. § (4) bekezdése szerinti együttműködési kötelezettségét megsértette volna.

- [13] A Kúria a felülvizsgálati kérelem fenti jogértelmezésnek megfelelő részei elbírálásakor először azt vizsgálta, az eljárás bíróságok az rPp. hivatkozott rendelkezéseinek megfelelően mérlegelték-e a rendelkezésre álló bizonyítékokat, ennek során jogszabálysértés nélkül alkalmazták-e a bizonyítási kötelezettség és a bizonyítási teher szabályait. A Kúria utal a BH2013. 119 számon közzétett eseti döntésben kifejtett jogértelmezésre, amely szerint a felülvizsgálati eljárás nem ad alapot a bizonyítékok felülmérlegelésére, ha az egyes bizonyítékokból eltérő következtetés is levonható lett volna; az minősíthető nyilvánvalóan okszerűtlen következtetésnek, amikor a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülvizsgálattal támadott ítélettől eltérő következtetésre lehet jutni.
- [14] A Kúria megítélése szerint a szerződésből és az Üzletszabályzatból, a felperes jogelődje és az A Kft. között létrejött együttműködési megállapodásból, valamint ez utóbbi dokumentum alapján ugyanezen cégek között 2008. április 4-én létrejött meghatalmazásból megállapítható, hogy a perbeli kölcsönszerződés a felperes jogelődje és az alperes között jött létre. Az alperes egy készpénzfizetési számlamásolat becsatolásával kívánta azt igazolni, hogy a teljes vételárat önerőből fizette meg, ezáltal az A Kft. kétszer kapta meg ugyanazt az összeget. Ennek ellentmond önmagában az a tény, hogy az alperes közel öt évig fizette havonta - az általa a szerződés felmondását követően vitatott - kölcsönszerződés szerinti törlesztő részleteket a felperesnek. Az eljárás bíróságok tehát okszerű mérlegelést követően jutottak arra a következtetésre, hogy az alperes okirati számla bizonyítéka nem alkalmas az általa hivatkozott tény alátámasztására.
- [15] Az alperes alaptalanul hivatkozik arra, hogy a per tárgyát képező szerződést az rPp. 206. § (1) bekezdését megsértő módon tekintették a perben eljárás bíróságok deviza alapúnak, mivel a kölcsön összege a szerződésben devizában nincs meghatározva. Önmagában ez a körülmény a szerződés deviza alapúságának kétségbe vonására nem alkalmas, ahogy erre a Kúria a 6/2013. PJE határozatban is rámutatott. Deviza alapú akkor a kölcsönszerződés, ha a kölcsön nyilvántartásának pénzneme deviza, amely tény a szerződés egyértelműen rögzíti. A hivatkozott PJE határozat tartalmazza, hogy a deviza alapú kölcsönszerződés megkötésének szokásos indoka az volt, hogy a szerződésben kikötött kamat alacsonyabb volt, mint az lett volna forint kölcsönszerződés esetén. Ugyanakkor az, ha ez a körülmény nem valósult volna meg az adott szerződés esetén, az nem

lenne alkalmas a szerződés deviza alapúságának kétségbe vonására. Egyébként is az alperes ezzel kapcsolatos állítását, vagyis az alacsonyabb kamat kikötés hiányát semmivel sem bizonyította.

- [16] A Kúria nem értett egyet azzal az alperesi érveléssel sem, hogy az ÁSzF nem vált a szerződés részévé. A perben eljáró bíróságok nem iratellenesen, nem okszerűtlenül jutottak arra a megállapításra, hogy az alperesnek - szemben a szerződésben írtakkal - nem sikerült bizonyítani, hogy az ÁSzF tartalmát nem ismerte, nem ismerhette meg. Így az rPtk. 205. § (3) bekezdésének megsértése nem nyert bizonyítást.
- [17] Az alperes további érvelése szerint amennyiben a perbeli kölcsönszerződés deviza alapúnak minősül, erre a szokásos szerződési gyakorlattól eltérő tényre a szerződéskötéskor az alperes figyelmét külön fel kellett volna hívni. A Kúria megítélése szerint a szerződéskötés időpontjában ez a konstrukció már nem minősült olyan kivételesnek, ismeretlennek, amelyre a rPtk. 205. § (5) bekezdése szerint ezt a külön tájékoztatást meg kellett volna tenni. E körben a Kúria utal a BH 2018.230. számú eseti döntésben kifejtettekre.
- [18] Jogszabálysértés nélkül állapították meg az eljáró bíróságok azt is, hogy az A Kft. a hitelszerződést a felperes nevében eljárva aláírhatta. A peranyag részét képezi a két cég közötti együttműködési megállapodás és az alapján kifejezetten a perbeli gépjármű megvásárlásához nyújtott kölcsönszerződés megkötésére adott meghatalmazás is. A Kúria utal arra, az alperes által hivatkozott engedély hiánya az rPtk. 200. § (2) bekezdésének helyes értelmezése szerint nem érinti az ilyen engedély nélküli ügynöki tevékenység keretében létrejött szerződés érvényességét. Az ügynök esetleges engedély nélküli eljárásának jogkövetkezménye csak az őt érintő felügyeleti intézkedés lehet, ahogy ezekkel a körülményekkel kapcsolatos helyes jogi álláspontot az EBD 2016.P.2. számú határozat rögzíti.
- [19] Végül a Kúria rámutat arra, hogy a felülvizsgálati kérelem azon érvelése, miszerint a perbeli kölcsönszerződés az rHpt. 213. § (1) bekezdés a) pontját is sérti nem helytálló. E jogszabályi rendelkezés ugyanis az adott tényállás mellett nem irányadó, hiszen a nem vitatott tényállás szerint a felek között nem fogyasztási, lakossági kölcsönszerződés megkötésére került sor, ahogy arra a perben eljáró bíróságok helyesen rámutattak.
- [20] A Kúria mindezekre tekintettel nem találta megállapíthatónak az alperes felülvizsgálati kérelmében írt jogszabálysértéseket, ezért a jogerős ítéletet az rPp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [21] A felülvizsgálati eljárásban a felperesnek - igazolt - költsége nem merült fel, ezért arról a Kúria az rPp. 270. § (1) bekezdése szerint irányadó 79. § (1) bekezdése alapján nem határozott.

[22] A Kúria a döntését tárgyaláson kívül hozta meg.

Budapest, 2020. január 21.

Dr. Vezekényi Ursula sk. a tanács elnöke, Dr. Osztovits András sk.
előadó bíró, Dr. Tibold Ágnes sk. bíró

A kiadmány hitelélül:

/Seres Józsefné/
tisztviselő